

Bangha Jenő 1921. december 4-én született. Iskoláinak elvégzése után, 1937 óta dolgozott a textiliparban, 1937-től 1987-ig a Magyar Pamutipar dolgozója volt.

Kezdetben a szövődében mint szövő tevékenykedett, majd 1941-től 1944-ig tovább tanult és kiemelt képesítést kapott. 1948-tól a fonoda műszaki osztályvezetője. 1952-től gyári főtechnológus, de egyben országos szinten irányította a gyárak technológusainak munkáját.

1958-tól a fonoda műszaki vezetője, fonodavezető-helyettes, 1973-tól fonószövő gyárrészlegvezető.

Szakmai munkássága során sokat foglalkozott a mesterséges szálanyagok – elsősorban a viszkózzálak – textilipari feldolgozásával, a sztatikus feltöltődés elvezetésének kérdéseivel és a gyűrűs-fonógépek nyújtóműveinek műszaki problémáival.

Az 1980-as években jelentős feladatot látott el a Magyar Pamutipar vidéki üzemtelepítései terén és vezette az új részlegeket nyugdíjazásáig.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület pamutfonó szakosztályának 1950 óta vezetőségi tagja.

Külön érdeme a szakmai oktatás területén végzett munkája.

BANGHA JENŐ

Több évtizeden keresztül foglalkozott a szakmunkásképzéssel és a művezető továbbképzéssel. A szakosztály speciális céltanfolyamait több évtizeden keresztül eredményesen szervezte, ezek ismeretanyagai biztosították a fonóipar egyes területeinek műszaki fejlődését.

Szakírói munkássága külön jelentős. Ez irányú tevékenysége nagyban járult hozzá a sikeres szakoktatáshoz és a műszaki szakirodalomban jelentkező hiányok pótlásához. Számos szakkönyv szerzője vagy társszerzője. Ő írta meg a Magyar Pamutipar 100 éves történetét. Fonástechnológiai szakkönyve 11 kiadást ért el.

Szakmai, szakirodalmi munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el. Az Eötvös Loránd-díjat 1979-ben nyerte el.

BANGHA JENŐ

